

MŪSŲ LIETUVA

NR. 3 (1588) — SEMANÁRIO — 1979 M. SAUSIS — JANEIRO 25 D. — 5,00 kr.
Rua Iuatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

Lietuvos kankiniai

Tie, kurie mokėsi istorijos, daug girdėjo apie katakombas, apie pirmųjų krikščionių persekiojimus, gladiatorių kovas, arenas, kuriose liūtai draskydavo Kristaus išpažinėjus. Tada mokiniai stebėjosi pagonių žiaurumu ir tikinčiųjų didvyriškumu. Atrodė, kad tai praeities dalykas, negalys pasikartoti civilizuotame pasaulyje, kuriame krikščionybė jau yra įsitvirtinusi. Deja, tikrovė pasirodė esanti kitokia. Tame civilizuotame pasaulyje atsirado dar nuožmesnė barbarybė, kuri toli gražu pralenkė romėniškąją. Kadaise buvo sakoma, kad šviesa fizine ir dvasine prasme ateina iš rytų. Mūsų šimtmečiuje, kuriame žmogus pasiekė mėnulį, vietoje šviesos iš rytų ėmė slinkti raudonoji barbarybė ir kaip lava užliejo didelius plotus, jų tarpe ir mūsų Lietuvą. Toji barbarybė, prisidengusi kilniomis idėjomis, pasiskelbė žmogaus laisvintoja iš kapitalizmo vergijos ir ėmė žadėti naują, laimingą gyvenimą. Siekdama sukurti naują pasaulį, ji ryžosi sunaikinti senąjį. Ir ji tai ištesėjo — senąjį pasaulį, bent jo dalį, sugriovė, bet vietoje žadėto žmogaus išlaisvinimo atnešė nepalyginamai didesnę vergiją, o vietoje krikščioniškojo Dievo — savo dievaičius. Tame procese buvo pralieta daug kraujo — sunaikinta daugybė žmonių, kad galėtų "gimti" naujas pasaulis su raudonaisiais dievaičiais. Jis atsirado, t.y. buvo pastatytas ant milijonų nekaltų žmonių kaulų bei pelenų. Barbariškai buvo kuriamas tas "naujasis pasaulis", barbarišku ir pasiliko.

ISTORIJA kaltina pagoniškąjį pasaulį, naikinusį krikščionis. Be abejonės ji turės kaltinti ir dabartinę raudonąją barbarybę, kurios naikinamoji jėga yra nepalyginamai didesnė. Jei senoji istorija pasakoja apie nuostabias krikščionių katakombas Romoje, tai naujoji pasakos ir apie Lietuvos katakombas, įrengtas įvairiose jos vietose, ir taip pat lietuvių katakombas Sibire bei kitose Sov. Sąjungos vietose. Jau dabar pasaulio spauda prabilo apie Lietuvą kaip kančios ir kryžių šalį. Apie ją atsiranda net ištiesios knygos, kurios su laiku dar pagausės, nes vis daugiau medžiagos ateina iš Lietuvos katakombų. Tai gundžiantis ir drąsinantis dalykas, tačiau jis reikalauja didesnio aktyvumo iš lietuviškosios išeivijos. Senovės krikščionių kankiniai susilaukė didžiausios pagarbos iš sekantių generacijų. Jie buvo surašyti į specialias knygas — martyrologijas, įvestos jų liturginės šventės, išugdytas jų kultas, jų vardais krikštijami vaikai. To dar negalima pasakyti apie Lietuvos kankinius raudonosios ir rudosios barbarybės laikotarpyje. Jų martyrologijos dar nėra, jų kultas nepradėtas, net daugelio jų pavardės nežinomos. Laisvoji išeivija turėtų imtis iniciatyvos kelti pasaulio viešumon Lietuvos kankinius, nes tai ne tik dvasinis turtas lietuvių tautos, bet ir visos krikščionijos. Jų kraujas, anot lotyniško posakio, yra ateities sėkla (sanguis — semen christianorum). Pirmoje eilėje tai pačių lietuvių pareiga, nes jų rankose yra faktai. Jei patys lietuviai to darbo neatliks, tai niekas jo neatliks, o jei ir padarys, tai iškreiptai, kaip kad yra buvę su senovės kronikininkais.

Britanijos lietuvių jaunimo veikėjai — VIRGINIJA JURAITĖ ir KRISTUPAS JURAS. Virginija, 22 metų amžiaus, š. m. liepos 10 d. baigė teisės mokslus Exeterio universitete bakalaurės laipsniu (L.L.B. Bachelor of Law). Nuo 1969 m. Londono lietuvių tautinių šokių grupės "Lietuva" narė. Ši grupė dalyvavo penktajame lietuvių tautinių šokių festivalyje Čikagoje ir nuolat atstovauja D. Britanijos lietuviams įvairiuose tarptautiniuose koncertuose bei parengimuose. Virginija kalba angliškai, lietuviškai, vokiškai ir prancūziškai. — Kristupas yra 18 metų amžiaus. Šią vasarą baigė augs tesnę mokyklą. Studijuos teisę bei ekonomiką. Yra Anglijos Skautų Rajono narys ir šią vasarą dalyvavo Tautinėje Skautų Stovykloje JAV-se. Nuo 1969 m. tautinių šokių grupės "Lietuva" vienas pagrindinių narių. Dalyvavo visuose svarbiausiuose grupės pasirodymuose. Kalba angliškai, lietuviškai ir vokiškai. Nuotr. The Advertiser

PAGUODA yra bent ta, kad Lietuvos kankinių garbės ir jų aukos iškėlimas nėra visai užmirštas šv. Petro bazilikoje, Romoje, buvo norėta jų garbei įrengti specialią koplyčią ir ją atitinkamai pavadinti, bet nepavyko. Visdėlto tai buvo geras užmojis, kuris rado atgarsį kitur. Kas nebuvo galima padaryti Romoje, buvo įmanoma Toronto-Mississaugoje. Čia jau baigiama statyti net Lietuvos kankinių šventovė su tokiu oficialiai patvirtintu pavadinimu. Tai reikšmingas žingsnis, kuriuo susidomėjo net kitos tautybės ir parenka savo šventovėms panašų pavadinimą. Pralaužus ledus, reikėtų eiti toliau ir žymiuosius Lietuvos kankinius išryškinti šventovės viduje. Turime labai ryškių veidų, kurie krikščioniškajame Lietuvos gyvenime yra nepaprastai daug nusipelnę. Jų neturėtume stumti užmarštin ir padaryti nežinomais kankiniais, o priešingai — kelti jų garbę, jų vardą, kad ir kitataučiai pamatytų konkrečius faktus, o per juos ir visą mūsų kraštą. Tiesa, tai nėra įprasta, tačiau laisvame pasaulyje įmanoma. Jeigu šventovių vidaus ornamentikoje vaizduojami paukščiai, gyvuliai, net velniai, juo labiau dera pavaizduoti krikščioniškojo tikėjimo kankinius, kuriuos pašventino kraujo auka. Dėlto naujai statomose lietuvių šventovėse derėtų iškelti ryškiuosius Lietuvos krikščionių kankinių veidus, o senosiose rasti vietas jų paveikslams, vitražams, skulptūroms. Būtų nesupratimas daryti nežinomais tuos kankinius, kurie kovojo mūsų tautos krikščioniškojo gyvenimo priešakyje ir žuvo budelių rankose. Jie verti didžiausios pagarbos ir plačiausios viešumos. Pr. G.

Tėviškės žiburiai

Reikalauja dekolonizuoti sovietų užimtus kraštus

Baltiečių, gudų ir ukrainiečių organizacijos dokumentuotu raštu kreipiasi į Jungtines Tautas

Penkios Sov Sąjungos pavergtų kraštų tautybės – estai, latviai, lietuviai, gudai ir ukrainiečiai per centrinės savo organizacijos ryžosi organizuoti bendrą žygį, reikalaujantį sovietus dekolonizuoti užimtus kraštus bei gražinti laisvę

Tarp daugelio įvairių žygių, siekiančių išlaisvinti pavergtas Sov. Sąjungos tautas, kilo dar viena iniciatyva, skirtinga nuo ligšiolinių. Kanadoje susidarė specialus estų, latvių, lietuvių, gudų ir ukrainiečių komitetas iš centrinių išeivijos organizacijų atstovų, kuris paruošė kreipimąsi į Jungtines Tautas ir atitinkamą plačią dokumentaciją. Pasirašė gudų atstovai – pirm. dr. B. Ragula, sekr. P. Pashkievich, estų – pirm. A. J. Anderson, sekr. E. Vallaste,

latvių – pirm. dr. I. Spilners, sekr. B. Albats, ukrainiečių – pirm. kun. dr. W. Kushnir, sekr. Y. R. Shymko, lietuvių – pirm. V. Kamantas, sekr. D. E. Kojelytė. Kreipimasis ir dokumentaciją paruošė bei redagavo redakcinė komisija: pirm. Y. R. Shymko nariai – A. Andriushyn, L. Leivat, dr. L. Lukss, sen. P. Yuzyk, B. Nainys, P. M. Pashkievich, J. R. Simanavičius.

Dokumentacijos pradžioje (A skyriuje) įdėta rezoliucija, liečianti Sov. Sąjungos dekolonizaciją. Rezoliucija, pasirašyta minėtų centrinių organizacijų, yra skirta JT visumos susirinkimui. Joje remiamasi JT charta, nutarimais, sutartimis, deklaracijomis, žmogaus teisėmis

ir reikalaujama Sov. Sąjungos pavergtoms tautoms laisvės bei nepriklausomybės. Tai esą bus pasiekta dekolonizavus Sov. Sąjungą, įsteigus tautinę Rusijos valstybę, davus nepriklausomybę 14-kai nerusiškų respublikų. Tam įvykdyti prašoma sudaryti tarptautines JT priežiūroje veikiančias komisijas.

Šis kreipimasis bus įteiktas ne tik JT atstovams, bet ir visų pasaulio valstybių galvoms, vadams, veikėjams, tarptautinėm organizacijom. Tuo būdu bus apeliuojama į pasaulio opinią, kuri kolonijinėm imperijom yra nepalanki.

Dokumentacijoje dalyje yra trys skyriai. Pirmajame jų (B) dokumentais pavaizduojamas rusiško kolonizmo išsigalėjimas bei išsiplėtimas, tarptautinių sutarčių nepaisymas. Iš pateiktos medžiagos matyti, kad sovietinė imperija sudaryta prievartiniu būdu, ir yra totalistinė valstybė. Taip pat šioje dalyje išdėstyti visi sovietų nusikaltimai žmogaus teisių srityje, tautų naikinime, religijų persekiojime, rusinime, kolonizacijoje, ekonominėje srityje.

Antroje dokumentacijos dalyje (C) pateikiami teisiniai JT veiksmai, nutarimai bei pareiškimai, nukreipti prieš kolonizaciją. Taip pat įdėti Lietuvos, Latvijos, Estijos, Gudijos ir Ukrainos nepriklausomybės paskelbimo aktų tekstai bei kiti

dokumentai, aiškiai rodą anų valstybių žygius į nepriklausomybę ir gyvenimą nepriklausomybės laikotarpyje.

Trečioje dalyje (D) išspausdinti disidentų pareiškimai bei raštai, nukreipti į JT. Kiekviena tautybė pateikia disidentų sąjūdžių dokumentaciją, rodančią, kad visą laiką Sov. Sąjungos pavergtos tautos net ir slaptais būdais reikalauja laisvės. Iš lietuvių turimos dokumentacijos įdėtas BDPS rezistencinio sąjūdžio raštas J. Tautoms ir keturiem užsienio reikalų ministeriam, M. Tamonio protestas, Lietuvos intelektualų protestas, Baltijos kraštų pagrindžio organizacijų raštas.

Ketvirtoje dalyje (E) sudėta dokumentacija, rodanti tautų didišką sovietų politiką ir kolonijinę jų valdžią. Čia įeina deportacijos, žmonių naikinimas, VLIKo pareiškimai ir kita panaši medžiaga. Viskas paremta dokumentais, statistika, liudijimais.

Šis leidinys, patekęs į JT atstovų ir valstybių galvų rankas bei įtakingų politikų ir visuomenės veikėjų rankas, gerai pasitarnaus pavergtųjų bylai, kurią Sov. Sąjunga vis stengiasi numarinti. Sovietų Sąjungos dekolonizacija pagaliau turėtų atkreipti dėmesį atsakingųjų pasaulio vadų ir padaryti galą sovietinei vergijai M.

“LKB Kronika” Nr. 33

Katalikai Sovietų Sąjungoje

Moldavija

Tikinčiųjų katalikų persekiojimas Moldavijoje vis nesibaigia, ypač Raškove. Čia sugriovus maldos namus – bažnytelę, žmonės renkasi kas vakarą melstis į mažą butelį, buvusios bažnytelės kieme. Čia dažnai lankosi vietinė valdžia ir vaiko besimeldžiančius, ypač vaikus ir jaunimą.

Kaimo tarybos pirmininkas Zan Matvejavič Bogoras nekartą kvietė Valentina Oleinik pasiaiškinti, kam ji namuose leidžia žmonėms melstis, bet jos vis nebūdavo namuose. Pagaliau pasitaikė proga. Š. m. kovo 21 d. V. Oleinik, grįžtančią iš Rybnicos, gatvėje prieš kaimo tarybos raštinę sulaukė pirmininkas Bogoras ir iškoliojo necenzūriškais žodžiais, reikalaujamas uždaryti, jo žodžiais tariant, “bardak bogomolija”. Oleinik jam atsakė, kad ji paduosianti teisman už įleidimą ir užgauliojimą. Valdžios atstovas gatvėje kolioja moterį vien dėl to, kad ji tikinti. Oleinik užgauliojimą girdėjo Prane Sajevska.

Pirmininkas Bogoras iškvietė Petrą Pogriebnoj ir Aleksandra

Prosianoj ir grasino nubausias pinigine bauda, jei toliau eis melstis.

Raškovas liko be Kalėdinės ir Velykinės išpažinties, – kunigui ten nuvažiuoti griežtai uždrausta.

Religijų reikalų tarybos igaliotinio pavaduotoja uždraudė V. Oleinik net pasirodyti Kišiniove, o žmones prigašdino, jei jie klausysią V. Oleinik ir kartu važinėsią su ja pas igaliotinį Kišiniove, tai jų laukia tremtis į Sibirą.

Šių metų Velykų švenčių metu Kišiniove kopytėlėje pamaldose dalyvavo gausus katalikų skaičius negu praėjusiais metais. Buvo nemaža vaikučių ir jaunimo. To negalėjo nepastebėti valdžios atstovai, kurie su nepaprasta kantrybe ne tik sekmadieniais, bet ir paprastomis dienomis “uoliai” lankosi pamaldose.

Tuoju po Velykų Kišiniovo m. Lenino raj. vyk. komiteto sekretorė Trofimova iškvietė kun. Vladislavą Zavalniuk ir reikalavo, kad neleistų vaikams prisitarti prie altoriaus ir per pamokslus neraginti jaunimo bei vaikų melstis ir lankyti bažnyčia. Taip pat

uždraudė raginti tėvus, kad jie auklėtų savo vaikus katalikiškoje dvasioje.

Dabar beveik kasdieną Trofimova ateina į pamaldas ir stebi, kas patarnauja prie altoriaus, juos tardo, klausinėdama iš kur jie ir kodėl eina. Net senyvo amžiaus žmonėms neleidžia ramiai patarnauti kunigui. Kad jaunesni kaip 18 metų vaikinai nepasirodytų prie altoriaus, tikrinami jų pasai.

RRT igaliotinis Vikonskis skundėsi, kad Moldavijoje yra 150 pravoslavų cerkvių ir apie du šimtai popų ir su jais ateistai neturi tiek daug vargo ir rūpesčių, kiek su ta viena katalikų kopytėle ir su vieninteliu visoje Moldavijoje kunigu V. Zavalniuk. Ateistai negali sutikti su tuo, kad Moldavijoje aušta tikėjimo pavasaris, kad Dievo ieško ir prie Jo glaudžiasi ne tik seneliai, kuriuos jau kviečia amžinybė, bet ir vaikučiai bei jaunimas.

Katalikai Moldavijoje jau išsikovojo, jog kunigas pagal iškvietimą, suderinus su Religijų reikalų tarybos igaliotiniu, turi teisę aptarnauti ligonius ir kartu ten susirinkusius tikinčiuosius, kiek jų telpa ligonio kambaryje. Tačiau šia pergale tekę

džiaugtis neilgai. Š. m. balandžio 26 d. igaliotinis Vilkonskas (su juo kartu buvo ir saugumo darbuotojai) išsikvietė kun. V. Zavalniuk ir išsigynė savo žodžiu, būk tai jis niekam ir niekada nesakęs – nei bažnytinio komiteto pirmininkui, nei tikintiesiems, kurie dažnai šiuo atveju pas jį kreipiasi, jog galima aptarnauti ne tik ligonį, bet ir pas ligonį susirinkusiuosius. “Leidžiamą išklaudyti išpažinties tik tą pas kurį kunigas buvo kviečiamas pagal telegramą, o jei ten susirinkę daugiau žmonių, vis privalo eiti ir prašyti vietos valdžios leidimo net dalyvauti ligonio apeigose, nekaltant jau apie išpažinties atlikimą. Jeigu to bu nepaisoma, tai kunigas gali būti areštuojamas.

Kaip galima kalbėti apie taiką, apie ramų žmonių gyvenimą, jeigu mindžiojamos švenčiausios ir neliečiamos žmogaus teisės: sutvarkyti savo sąžinę, atlikti išpažintį, atlikti paskutinį patarnavimą ligoniui jį atlankant, atvykus kunigui!

Encyclopedia Lituanica pabaigtuvės

Vyt. Alantas

JUOZAS KAPOČIUS Lietuvių Enciklopedijos ir daugelio vertingų knygų leidejas yra geriausias pavyzdys, kad pavienis žmogus gali nuveikti tai ko ir valstybė nesugeba padaryti.

Malonu rašyti, kai niūrijoje rudens padangėje švysteli žinia apie didelio, keletą metų užtrukusio, darbo pabaigtuves. Tokia žinia mane pasiekė spalio 14 d., kai enciklopedininkas Juozas Kapočius paskambino iš Bostono, jog paskutinis, t.y. šeštasis Encyclopedia Lituanica tomas išriedėjęs iš presų ir esąs išgabentas į rėšyklą. Ta proga spaustuvėje buvę atkimšti šampano buteliai ir, man rodos, aš išgirdau kamščius šaudant į lubas ...

Suprantama, tai buvo didžiulis, džiaugsmingas įvykis enciklopedijos leidėjui, redaktoriams, bendradarbiams, spaustuvės darbininkams, prenumeratoriams, ir pagaliau visai lietuvių visuomenei: Lietuva pirmą kartą prabilo pasauliui svetima kalba. Tai yra istorinis įvykis, kuris Lietuvai bus labai reikšmingas informaciniu požiūriu ir toli nuskambės į ateitį, o kartu su tuo dideliu kūrinium ir leidėjo vardas. Aišku, negalima užmiršti, kad leidejas turėjo užnugarį, būtent, išeivijos visuomenę. Bet atsimintina ir tai, kad vienas dalykas veikalą prenumeruoti, o kitas - užsimoti ir finansiškai rizikuoti tokį didelį leidinį leisti. Jei tatau ir pavadintume sutelktiniu darbu, tai vis vien leidejas J. Kapočiaus nuopelnų lietuvių tautai nė kiek nenuvertintume.

PASKUTINYSIS TOMAS

Į paskutinį, šeštąjį tomą įeina pati enciklopedija (9-365 psl.), papildymai (Supplement - 367-486), visų šešių tomų bendradarbių sąrašas (Contributors - 489-493), rodyklė (Index - 497-540). Tai labai platus skyrius, kur sugrupuotos Lietuvos ir išeivijos mokslo, kultūros, politikos, ekonomikos, bei kitos įstaigos, organizacijos, surašyti įvairių sričių darbuotojai, miestai ir t.t. ir t.t. Sakysime, mes ten randame per pusketvirto šimto Lietuvos miestų pavadinimų ir 146 miestelių bei bažnytkaimių vardus. Įdomu, kad prozininkų (novelists and essays) surašyta 109, o poetų - 136! Vis dėlto Lietuva poetų žemė!

Kalbant aplamai, Encyclopedia Lituanica svetimtaučiu arba lietuviškai nekalbančiam tautiečiui bus neišsemiamas informacijos šaltinis apie Lietuvą. Atsimintina ir tai, kad kalbamoje enciklopedijoje randame informacijų ne tik apie lituanistus dalykus, bet kad tai yra enciklopedija kaip tokia, sąkyčiau universali. Kam reikės, sakysime mokslininkui, ieškos žinių platesnėse enciklopedijose, tačiau eilinį skaitytoją galės pilnai patenkinti ir Encyclopedia Lituanica.

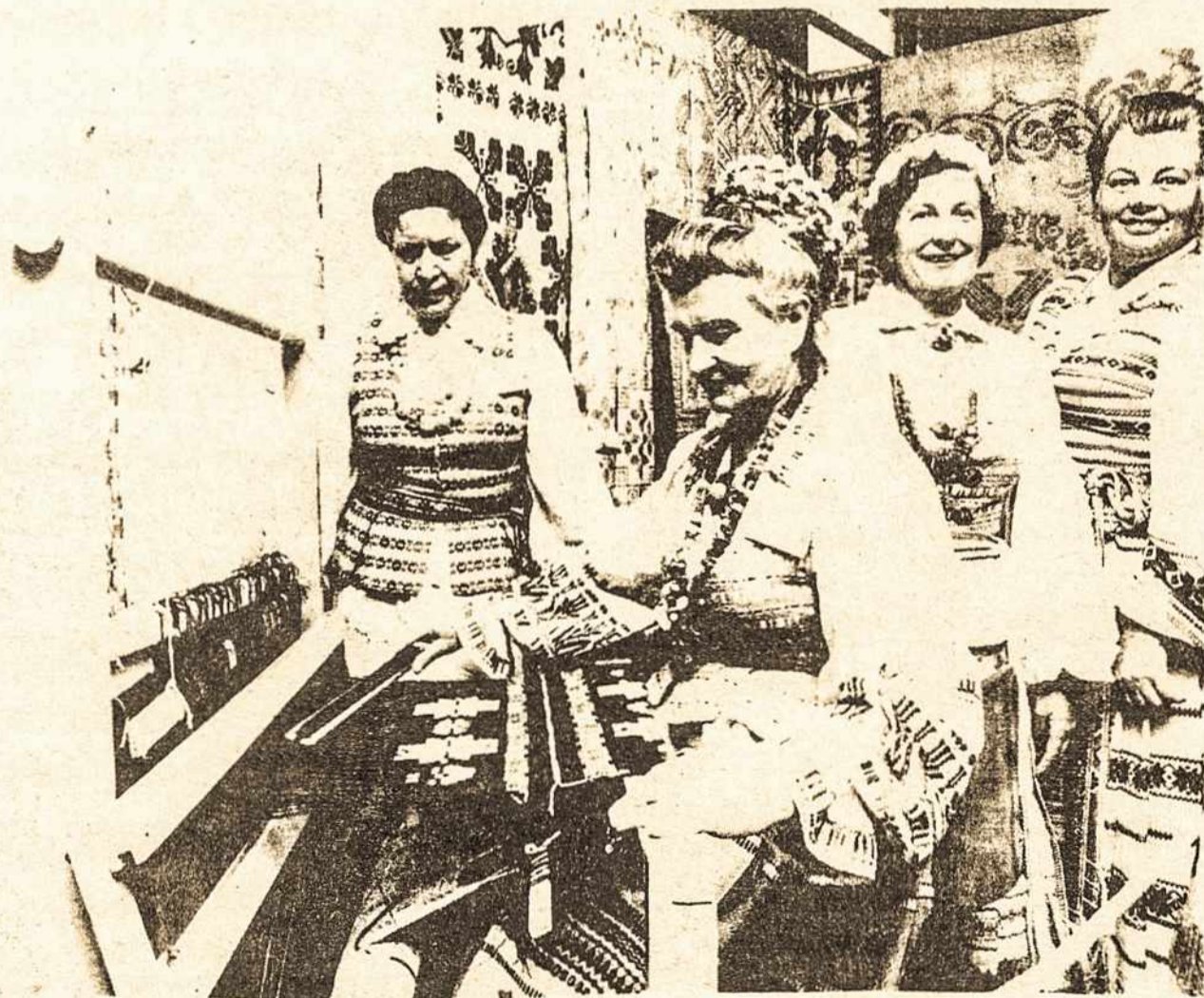
Mes, lietuviai, jaučiame didelį pasitenkinimą ir pasididžiavimą, kad pagaliau išėjome į tarptautinę auditoriją su rimtu informacijos šaltiniu apie Lietuvą, kurio lig šiol taip labai stokojome. Be viso ko dar pabrėžtina ir tai, kad Encyclopedia Lituanica, kaip mūsų kultūros ambasadorė, išeina į pasaulį puošniai techniškai apipavidalinta ir yra tinkama reprezentuoti lietuvių raštijai bet kurioje, kad ir didelių reikalavi

mų bibliotekoje. Su Encyclopedia Lituanica mes būsime žengę didelį žingsnį pirmyn savo kultūros istorijoje.

Labai gaila, kad šioje enciklopedijoje Lietuvos valdovų titulai dar labiau supainioti kaip lig šiol. Mūsų valdovai čia vadinami 'princais'. Sakysime, Gediminas tituluojamas 'Grand Prince of Lithuania', o Lietuva vadinama 'Grand Principality of Lithuania' ir t.t. Vadinti viduramžių Lietuvos didvalstybę kažkokia 'principality', o jos valdovus - 'princais', yra absurdas. Valdovo, karaliaus, monarcho titulo mūsų vyresnės kartos istorikai bijo kaip velnias kryžiaus.

Labai gaila, kad kažkoks 'prince' titulas pateko į lietuvių enciklopediją anglų kalba. Jei mūsų istorikai jau taip labai bijo karaliaus titulo, tai kodėl jiems taip baus valdovo - ruler - titulas? Toks titulas Encyclopedia Lituanica būtų daug labiau priktęs ir skaitančiam kitataučiu būtų buvęs daug aiškesnis ir prasmingesnis, kaip kažkoks miglotas 'princas'. Nemanau, kad taip nusižeminus (galėčiau pasakyti: susiniekinus) tituluojant savo valdovus, būtų pakenkta pačiai enciklopedijai. bet vis dėlto reikia pasakyti, jog svetimtautis skaitytojas, besidomintis Lietuvos istorija, turės gerokai nustepti ir šypselėti, kai iš vienos pusės mes didžiuojamės savo didvalstybe nuo jūros iki jūros. o iš kitos - sodiname į jos soslą kažkokius 'didprincius Einant į tarptautinę auditoriją, reikėjo rimčiau pagalvoti.

DIRVA

St. Petersburgo Amerikos 200 metų sukakties minėjimo parodoje buvo gražiai įrengtas lietuvių paviljonas, kuriame buvo ir "Audėjos kambarys. Gvovos lėlės: N. Navickienė, E. Vizbarienė, M. Juodienė ir U. Bliskienė.

TIESA IR GYVENIMAS

RELIGINIAME GYVENIME

★ **POPIEZIUS JONAS PAULIUS** II įvedybų iškilnėse krepšė į savo tautiečius lenkus šiais žodžiais: "Kreipiuosi į jus, mano brangūs tėvynainiai, keliauninkai iš Lenkijos: broliai vyskupai su savo prakilniuoju primu priešakyje, lenkiškųjų vienuolių seserys ir broliai, atstovai iš Lenkijos ir viso pasaulio! Ką gi galiu jums pasakyti, atvykusiems iš manosios Krokuvos, iš Šv. Stepono sosto, kurio nevertu įpėdiniu buvau 14 metų? Ką gi galiu pasakyti? Visa, ką sakčiau, nubluktų palyginus su tuo, ką jaučia mano širdis ir ką jaučia jūsų širdys šiuo metu. Tad palikime žodžius. Vietoj jų teuzviešpatauja Dievo akivaldoje didi tyla ir tampa malda. Aš jus prašau: būkite su manimi! Prie Jasno Gora ir visur. Nenustokite buvę su popiežiumi, kuris šiandien meldžiasi poeto žodžiais: 'Dievo Motina, kuri gini Čenstakavą ir švieti Aušros Vartuose'. Tais pačiais žodžiais šiuo metu ir aš kreipiuosi į jus."

★ **LIETUVOS VYSKUPAI** — Kau no ir Vilkaviškio vyskupijų koadju torius Ljudas Povilonis ir Panevėžio vyskupijos apaštalinis administratorius Romualdas Krikščiūnas buvo paskirai priimti Jono Pauliaus II privačioje audiencijoje, kuri užtru ko pusvalandį. Tai įvyko antrąją dieną po popiežiaus įvesdinimo iškil nių. Taipgi tą pačią dieną atskiroje privačioje audiencijoje buvo priim tas Rygos ir Liepojos apaštalinis ad ministratorius Julijonas Vaivoda. Vėliau visi trys vyskupai ir juos ly dėję kunigai nusifotografavo su naujuoju popiežium. UPI agentūra buvo klaidingai pranešusi, kad trys lietuviai vyskupai buvo popiežiaus priimti. Agentūra priskaitė latvių vyskupą prie lietuvių.

★ **ANGLIKONŲ SAVAITRASTIS** "CHRISTIAN WORLD", belaukda mas naujo popiežiaus rinkimų po Jo no Pauliaus I mirties, išreiškė mintį, kad kardinolai, rinkdami naują po piežį, turi žiūrėti ne tik savo Bend rijos dvasinės gerovės, bet ir ekume nizmo uždėtosios pareigos. Jie turi atstovauti ir tiems įvairių Bendrijų krikščionims, kurie yra pasirošę žiūrėti į popiežių kaip į krikščioniš kosios vienybės centrą, kuris yra pil nai visuotinis, nes išreiškia pilnatvę krikščioniškojo tikėjimo ir patirties, išgyvenamos įvairių viena nuo kitos atsiskyrusių krikščioniškųjų grupių šiame pasaulyje. Pasak savaitraščio, įvairių išitikinimų krikščionys alkte alksta matomo ir asmeniško vieny bės centro. Tuo centru, nesigilinant net į teologinius bei istorinius šalti nius, vienintelis tegali būti Romos vyskupas. Jeigu popiežius būtų tikrai Romos Katalikų Bendrijos galva, anglikonams būtų arogantiška duoti nurodymus kokių savybių asmenį rinkti popiežium. Tačiau juo toliau, juo labiau jaučiamas išitikinimas, kad žmonės nori popiežių laikyti vi sų krikščionių tėvu. Jeigu tai tiesa, anglikonai turi nepaprastai rūpintis naujojo popiežiaus rinkimais, kad juo būtų išrinktas asmuo, pajėgias būti visų Dievo žmonių ganytojas, o ne kurijinės biurokratijos atstovas. Savo kalbose jis turėtų atstovauti vi sai krikščioniškajai Bendrijai — iš sibirščiusiai, pasklidusiai po dabar tinį pasaulį ir nusidriekiančiai per šimtmečius. Tai reiškia, kad reikia asmens, atsakingo už visą krikščio nią.

★ **JAV LIUTERONŲ IR KATALI KŲ TEOLIGINĖ KOMISIJA** išleido bendrą dokumentą apie mokomąjį autoritetą. Dokumente ji pabrėžia,

kad krikščionys galiausiai remiasi ne Šv. Raštu, Bendrijos ar popiežiaus neklaidingumu, o Kristumi. Dokumente nurodomi panašumai tarp liuteronų doktrinos apie Bendrijos atsparumą ir katalikų doktri nos apie popiežiaus neklaidingumą. Liuteronai tiki, jog Dievas išlaikys Bendriją ištikimą Evangelijos tie soms iki pasaulio pabaigos. Tokioje šviesoje jiems tampa suprantamos katalikų santarybos bei popiežiaus neklaidingumo sąvokos. Tačiau pil no abipusio sutarimo dar nėra. Ka talikai ir daugelis liuteronų apgaili visuotinio mokomojo autoriteto sto ką liuteronų Bendrijoje. Liuteronai ir daugelis katalikų mato, kad popiežiaus mokomojo autoriteto ir neklai dingumo doktrina bei praktika dar nėra pilnai apsaugota nuo piktnau džiovimo. Katalikai laiko popiežystę didele atsakomybe, kurios pagalb on ateina Kristaus šv. Petruči pažadėto ji Šv. Dvasia. Liuteronai mano, kad katalikai perlengvai sutapatina Šv. Dvasios veikimą su tam tikru asme niu ar jo pareigomis. Visdėlto abi pusės pripažįsta, jog ir viena, ir kita stengiasi būti ištikimos Evangelijai. Dokumentas siūlo abiem Bendrijom pasinaudoti "mokomuoju bendrumu" formuluojant savąsias doktri nas. Esą atkreipimas dėmesio į kitų galvoseną formuluojant savąjį mo kymą išvystytų vieningesnį krikščio niškojo liudijimo balsą pasaulyje. Dokumentą parašiusios komisijos ka talikų vadovas buvo vysk. T. Austin Murphy iš Baltimorės arkivyskupij os, o liuteronų — Paul C. Empe, buvęs Pasaulio Liuteronų Federaci jos tautinio komiteto generalinis sekretorius.

★ **VARGSTANČIAI K. BENDRI JAI REMTI DRAUGIJA (ACN)** pa žadėjo popiežiui Jonui Pauliui II įteikti pradinę \$100,000 dovaną vys kupų už Geležinės Uždangos pagal bai. Tos draugijos vadovas kun. We-

renfried van Straaten, paklaustas apie naująjį popiežių, pareiškė, kad jį pažįstas labai gerai, dažnai su juo yra kalbėjęs ir gavęs iš jo paskuti nį laišką š.m. spalio 9 d. Pasirodo, ši draugija iš dalies finansavo naujojo popiežiaus buvusioj arkivysku pijoje statomą šventovę Nova Huta mieste. Pasak kun. van Straateno, Lenkijos žmonės jį laikė vienu su maniausių ir geriausių hierarchų. Jis buvo žinomas kaip ganytojas, kuris nepaprastai rūpinosi naujų kunigų formavimu ir palaikė asme ninius ryšius su visais savo klierikais bei kunigais. Jis gyveno labai pa prastai ir nebuvo raidės žmogus. Jo durys buvo atviros visiems. Jis buvo žinomas kaip didelis socialinio tei singumo rėmėjas ir spaudos priešas. Jis visada buvęs drąsus ir nedviprasmiškas. Jo klasiškas atsak ymas teigiantiems, kad galima su derinti marksizmą su krikščionyste yra toks: "Mes negalim būti kartu ir krikščionys, ir materialistai, ne galime būti kartu tikintys ir neti kintys". Kaip jaunesniosios kartos atstovas hierarchijoje jis visada rė mē Lenkijos episkopato vieningumą. Jo didžiausia patirtis esanti valsty bės — K. Bendrijos santykių srityje ne tik Lenkijoje, bet ir kituose kra s tuose už Geležinės Uždangos.

★ **TURINO DROBULES TYRIMAI** jau baigti. Juos atliko 44 JAV ir Italijos mokslininkai. Tačiau tyrimų rezultatai paaiškės tik po poros me tų, kai visa surinktoji medžiaga bus išanalizuota. Daugelis mokslininkų patys apsimokėjo su tyrimais susiju sias išlaidas ir naudojo savo atsiga bentus instrumentus. Manoma, kad išlaidų tyrimams susidarė apie \$1,200,000. Pirmą kartą istorijoje buvo nufotografuota antroji drobes pusė, atardžius nuo jos pamušalą kuris dengė ją per šimtmečius.

KUN. J. STS

Naujai išventinti 1978 m. gegužės 26 d. tikrai septyni kunigai vienintelėje okupuotos Lietuvos kunigų semina rijoje Kaune. Pirmoje eilėje stovi: dėstytojas kun. Vl. Michelevičius, rektorius kun. V. Butkus, vysk. L. Po vilonis, dėstytojas kun. J. Pranka. Gautoje nuotraukoje nauju kunigu naverdės nepažįstos

SPAUSDINTAS ŽODIS

Gyvas žodis labiau ir greičiau įti kina, paveikia, nuteikia.

Bet žodį išgirsti — ir, dažnai, tuo, vėl užmiršti.

Kas kita yra su spausdintu žo džiu. Spausdintas žodis yra pati se niausia ir nešanti didžiausią atsako mybę komunikacijos priemonė.

Juo didesnė reikšmė ir atsako mybė tenka lietuviškai spaudai, nes mums neprieinami kiti komunika cijos įrankiai.

Mūsų spauda yra pagrindinė prie monė tautinėm idėjom skleisti, lie tuvybei palaikyti ir Lietuvos laisvi nimo bylai kelti.

Ji nėra skiriama tik prabėgančių momentų naujienom sužinoti.

Ji skaitoma ir padedama rytojui, jei šiandien laiko pritrūko, ir vėl skaitoma.

B e savos spaudos lietuviškas gy venimas išvijoje išnyktų. Užtat už jos išlaikymą ir ateities egzisten ciją atsakomybė tenka visiems lie tuviams

“A LINGUA E A CANÇÃO DO POVO LITUANO”

A língua e a imagem sonora do pensamento é o retrato da alma de uma povo, a artística e colorida paisagem de seu ser.

Os lituanos ao contrario do que muitos pensam, não são eslavos nem tão pouco germânicos. Possuem língua própria, antiquíssima e um rico vocabulário. Lituanos, letões, prussos, jursiai, zemgaliai e seliai constituem dentro destas grande família, um grupo linguístico especial. Sendo o lituano, uma das mais antigas línguas faladas no mundo contemporâneo, o povo deste país, graças às condições histórico geográficas aliadas a seu espírito conservador, preservou-a como o mais precioso momento linguístico.

Das nebulosas eras pré-históricas, o lituano nos trouxe formas e expressões raras. Além do DUAL, conhecido pelos gregos, conservou uma declinação que poderíamos denominar de «sui-generis», sendo que possui 10 casos nominativo, vocativo e mais três formados mediante sufixos que indicam os movimentos ativo e passivo.

Uma assombrosa prodigalidade em sufixos capacita o lituano a dar à qualquer verbo, mais de 20 significações diferentes.

No que concerne ao uso de diminutivos e inigualável. Tomemos, por exemplo, o adjetivo «pequeno», que em lituano se diz «mazas». Serão diminutivos: maziulis, maziulis, mazutis, mazytis, maziukas, mazulélis, mazuliukas, mazulytis, mazutélis, mazytis, maziutélaitis, maziuciukas, etc.. Deduzimos, assim, que quando um povo traz em seu idioma tantos diminutivos, sua alma é nobre e suave porque cultiva sentimentos de bom humor e amizade.

A imortal poetisa e escritora brasileira Rachel Portella Audenis, no prefácio de seu livro sobre a Lituânia, diz: «Um dos traços mais marcantes do povo lituano é a inviolabilidade de seu idioma. Conserva-o com religioso apuro».

O seu arcaísmo deu motivo a Ramus Rask, ilustre filólogo dinamarquês que viveu no século XIX, o qual ao ouvir falar o lituano disse: «Esse idioma é um ramo do Sânscrito que, por formas não conhecidas, escapou e se formou às margens da Europa Nórdica».

Também M. Meillet e M. Fouguères, a quem foi confiada a Escola Francesa de Atenas, afirmou ter encontrado neste idioma, colunas de vocábulos iguais ao Sânscrito e que nenhum outro seria mais precioso e útil à arqueologia, como chave de decifrações de inscrições antigas, do que ele. Se é lógico afirmar que se conhece o valor de uma nação por seus feitos e também por seus filhos, a Lituânia poderá então, marchar na fileira da imortalidade.

Embora tenha perdido temporariamente, sua liberdade ela vive em seu glorioso passado.

A patria e, a atmosfera de amor, solidariedade, justiça e progresso formada pela união do mesmo ideal e das mesmas aspirações, expandindo-se para o bem da coletividade no direito ao amor e a liberdade.

A canção lituana

Nosso minúsculo país báltico, já na época do romantismo, chamava sobre si a atenção de muitos homens mundialmente célebres: o

Žvilgsnis į lietuvių kalbą ir liaudies dainas IMIGRANTŲ ŽURNALĖ, nr. 9 (nors su daugybe spaudos klaidų)

grande Goethe, Schiller, Lessing, Kant, Rousseau e o próprio Napoleão Bon parte, o russo Lermantov e muitos outros intelectuais, estudaram o folcloré lituano, admirando sua fonte de pura inspiração surgida das profundezas da alma nacional.

O estudo da língua tornou-se apredível, incremento no ocidente, cuja sonoridade e riqueza de formas, além da grande beleza patenteada sobretudo nas canções populares. Estas, já a muito, se espalharam pelo mundo inteiro a demonstrar quanta preciosidade pode encerrar a alma de um pequeno povo.

Quem criou estas canções?

A nação inteira, Os poetas populares - os Kanklininkai - e os sacerdotes do culto antigo - os Vaidilas - forneciam, em muitos casos, a idéia que, transmitida ao povo, era por ele desenvolvida modificada e transformada conforme as vicissitudes ou necessidades do momento, aplicando-lhes a melodia. Ora alegre e sonhadora, ora impregnada de tristeza.

O povo lituano canta os tempos memoráveis. Proveniente de remotíssimas épocas, encontra-se a alma de nossos antepassados nestas canções.

Os estudiosos classificam as músicas populares segundo seu conteúdo ou tema: trabalho, amor, sofrimento, guerra, velório.

orfandade, viuvez, natureza, mitologia, etc.

«Uma das mais belas características do povo lituano é o seu amor ao canto. Cantam em seus momentos de alegria, como nos de tristeza. Cantam enquanto trabalham; durante as horas de repouso; cantam sozinhos e em coro. Cantam a generosa natureza, as colinas e os vales, as florestas, rios e lagos. Cantam louvando os pais, os irmãos e irmãs, os amigos ausentes, os seus cães e cavalos favoritos. São criaturas de uma bela e generosa índole, são criaturas felizes.» (Lyder Sagen e Franchini Netto - A Lituânia -)

«O folcloré popular lituano é sumamente rico e contém verdadeiras preciosidades no que se refere às poesias. Existiam dúvidas sobre a poesia épica porém, foi aceito que os poemas épicos da Lituânia estão fracionados infinitamente nas suas canções.» (Enciclopédia Britânica-Londres-Nova York) Até o começo da 2ª Guerra Mundial eram conhecidas 112 000 canções populares, com 13 000 melodias diferentes, além, de 21 000 contos, 49.000 provérbios, 34 000 enigmas, 55 000 textos de credence popular, onde se conclui tratar-se realmente de um povo de alma pura e nobre, que reconhece seu próprio talento de tornar a vida mais bela.

J. Ciuvinskas

Los Angeles, Kalifornijoje, šokėjai penktojoje tautinių šokių šventėje Čikagoje

Notr. Omero Burzdžiaus

pasaulio lietuvių jaunimo sąjunga

(Informacija paimta iš brošiūros Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjunga)

I PLJ KONGRESAS

PLB Valdymas 1966 metus paskelbė Jaunimo Metais. Tų metų tikslais buvo sekanti: apžvelgti dabartinį lietuvių jaunimo padėtį, įtraukti jaunimą į lietuvišką gyvenimą, kelti tarpusavio bendravimą ir sukviesti jaunimą į PLJ Kongresą Čikagoje JAV-ėse.

VADOVŲ STUDIJINĖ SAVAITĖ

Vadovų studijinė savaitė įvyko birželio 19-25 d.d. Savaitės tikslas buvo suburti visų kraštų atstovus, kad mažai veikiančių kraštų atstovai susipažintų su visuomeninės veiklos metodika, prisipildytų naujo ryžto; o stipresnių veikiančių kraštų dalyviai galėtų pasidalinti įspūdžiais ir patirtimi.

JAUNIMO KONGRESO STOVYKLA

Jaunimo stovykla įvyko 1966 m. birželio 15-30 d.d. Dainavoje JAV-ėse. Programos pagrindai buvo trejopi: dienos "akademinė" programa, kurioje buvo numatyta paskaitos, simpozijumai-diskusijos: vakarinė programa kvietė visus dalyvauti literatūros, tarptautiniuose ir kituose vakaruose; stovyklos užsiėmimai.

DALYVAVO 17 KRAŠTŲ

Anglija
Australija
Austrija
Argentina
Belgija
Brazilija
Italija
JAV
Kanada
Kolombija
Naujoji Zelandija
Prancūzija
Švedija
Šveicarija
Urugvajus
Venecuela
Vokietija

I PLJ KONGRESO NUTARIMAI

Pirmasis PLJ Kongresas, atstovaujantis anksčiau minėtų kraštų lietuvių jaunimą, paskaitomis aptaręs išsivijęs lietuvių jaunimo tikslus, siekimus, pareigas, vieningai pareiškia:

LIETUVIŲ TAUTOS REIKALU – Išsivijęs lietuvių jaunimas, tęsdamas tautinius darbus svetur, reiškia savo tautai ištikimybę.

JAUNIMO KONGRESO REIKALU – PLJK buvo pirmas žingsnis į lietuvių jaunimo bendradarbiavimą visos išsivijęs mastu.

KITŲ NUTARIMŲ TEMOS – Politinės programos reikalas, Lietuvių spauda, Politinės organizacijos, Pareiškimas Lietuvos jaunimui, Jaunimo židinio reikalas.

II PLJ KONGRESAS

"Jaunimo darbas ir širdis – Lietuvių Tautos ateitis". Šis II PLJ Kongreso šūkis, kuris aidėjo laikraščiuose bei žurnaluose, skelbė 1972 metus kaip Jaunimo Metais ir skatino jaunimą prisidėti prie lietuviškų visuomeninių darbų ir važiuoti į II PLJ Kongresą.

JAUNIMO KONGRESO PROGRAMA

II Kongreso parodos įvyko 1972 m. birželio 24 - liepos 4 dd. Či-

KLJ Sąjunga praėjusią vasarą surengė Vakarų Kanados jaunimui stovyklą prie Sylvan Lake ežero netoli Kalgario. Nuotraukoje – vienas iš stovyklos vadovų A. VYSNIAUSKAS pranešimo metu. Nuotr. A. Dudaravičiaus

kagoje. Parodos paėmė šias sritis: Grynojo meno, taikomojo meno, architektūros, fotografijos, filmų, spaudos ir tautodailės. Pirmųjų penkių kategorijų kūriniai, kurių autoriai buvo iki 30 metų, buvo premijuojami pinigine dovanom.

Kongreso atidarymas ir akademinė programa įvyko birželio 30 d. – liepos 4 d. Čikagoje. Pokalbiai, diskusijos, Maldos Demonstracija, dalyvavimas IV-toje Šokių Šventėje ir Sporto rungtynės užpildė šių dienų veikimą.

STUDIJŲ SAVAITĖ

Studijų dienos įvyko 1972 m. liepos 4-9 d.d. Kent Valstybiniam Universitete, JAV-ėse. Atstovams pritaikyta programa turėjo tris pagrindinius uždavinius: iškelti aktuales lietuviybės reikalus; ieškoti konkrečių būdų lietuvių jaunimo veiklą pagyvinti; siekti jaunimo susiorganizavimo, kad būtų galima derinti lietuviško jaunimo veiklą.

II JAUNIMO KONGRESO STOVYKLA

II Jaunimo Kongreso stovykla buvo pravesta Romuvoje, Kanadoje liepos 9-15 d.d. Stovyklautojai klausėsi paskaitų, dalyvavo pratybų būreliuose. Vakarinėse programose visi kartu šoko, dainavo ir pasirodė įvairiais talentais. Stovyklai užsibaigus buvo II PLJ Kongreso uždarymas.

II PLJ KONGRESO NUTARIMAI

II PLJK-se atstovai susirinę iš Argentinos, Australijos, Austrijos, Belgijos, Brazilijos, Didžiosios Britanijos, JAV, Kanados, Kolumbijos, Urugvajaus, Venecuelos ir Vokietijos skelbia II PLJK nutarimus:

JAUNIMO SUSIORGANIZAVIMO REIKALU – PLJ Kongresas steigia Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungą, kuri veiks PLB rémuose jungs lietuvių organizacijas bei paskirus asmenis ir rūpinsis bendru jaunimo veiklos planavimu bei derinimu.

JAUNIMO RYŠIŲ REIKALU – PLJK pageidauja PLJS rémuose sudaryti pagrindinį ryšių centrą, kuris rūpintųsi dabartinio PLJS ryšių Centro darbais.

KITI REIKALAI -- Talkos atskiriems kraštams organizavimo reikalas, Lietuviškos šeimos reikalas, Lietuviško švietimo reikalas, Kultūrinės veiklos reikalas, Lietuvių tautos reikalas, Visuomeninės veiklos reikalas, Jaunimo kongreso reikalas.

Bus daugiau

Literatūra · Dailė · Menas

Juozas Griškamauskas

TO LI MIEJI KVA DRA TAI

R U S A I E I N A

Jis buvo pirmasis mūsų šeimoje, kuris sutiko rusus. Tie, ginkluoti, ėjo per namus, Juos pamatęs, jis nusigando, bet tie ramina, girdi, nebijok, mes vokiečių tik ieškome. Rodydami j tuščius trobesius, jie sakė:

— Matai, fašistai į Vokietiją pabėgo.

Kai mes paskui parėjome namo, jau iš karto pastebėjome, kad čia „vokiečių“ ieškojo. Durys buvo išverstos, o viduje dėdienė tuoj pamatė išraustas spintas. Trūko kai kurių geresnių daiktų. Pasiėmė ir mėsos. „Tai neprieteliai“ — sakė ji. Priekinių langų stiklai buvo išmušti, matyt prieš lauždami duris, jie dar galvojo, kad kas nors viduje yra.

Čia pat sužinojome ir kitokių jų darbų. Pora kareivių eina ir vedasi keletą gerų arklių, o kaimyno Počkaus dukrelė atbėgo persigandus ir trukčiodama pasakojo, kad jų iautį ganykloje rusai nušovė ir kartu su visa oda išsiiovė mėsos, iš kur jiems atrodė skanesnė. Paskui jų pačių kieme, pasidėję katiluką ant poros plytų ir, tarp jų kūrendami ugnį, virė tą jautieną, nė plaukų nenuplovę.

Moterys kaime pasigedo vištų, o ir mūsų kelioms žąsims, pasirodo, buvo nukirstos galvos. Kareiviai vis sakė „Nebijokite“, vaikščiodami ginkluoti iš kiemo į kiemą, „mes tik vokiečių ieškome“.

Bet kur čia nebus baisu. Kareiviai be perstojo slinko keliu važiuoti, raiti ir pėsti, o paskui pasipylė ir laukais, ėjo per rugius, per pievas, visur, kur tik pakliuvo.

Šaudymo jau nesigirdėjo, tik apie pavakarį iš kažkur pasirodė trys vokiečių šarvuočiai, tai juos bematant ir nupylė rusai. Kiti vokiečiai pabėgo į Gintališkių pusę.

Po to, kad pasipylė enkavedistų. Visais keliais. Rodos, kad juos išlijo. Jie ėjo ant Kretingos, Salantų link. Šie vėl, ieškodami vokiečių, kratė namus, rausėsi spintose ir stalčiuose. Kitiems nutraukė laikrodžius nuo rankų, kitiems žiedus, sidabro grandinėles su kryželiais nuo kaklo numovė.

Pas mus užėjo du ginkluoti, gerai apsirengę enkavedistai. Neradę nei aukso, nei laikrodžių, jie paėmė mano ir pusbrolio kišenines lemputes. Labai dėl to buvau supykęs.

Po to kelias vėl prakiuro kariuomene. Dabar jau rusai žygiavo į Platelių pusę, o iš tenai kita virtinė plaukė mūsų žmonių. Vaikų vežimėliuose ar įvairiuose ratukuose jie vežėsi savo mantą, kokią dar spėjo pasiimti per tą vieną valandą, nes daugeliui, kurie turėjo geresnes patalpas, buvo liepta jas tuojau užleisti kariuomenei.

Arklus jau buvo visiems atėmę, tai tie vargšai tegalėjo pasiimti tik tai, ką pajėgė pakelti ar įtalpinti į vežimėlį. Ir iš kitų pakelės kaimų žmonės išvarė.

Dėdienė, žiūrėdama į žmonelius, kurie patys savimi traukė ir stūmė savo turtą, aimanavo ir, lyg prikašiodama, sakė:

— Rasi, ir mus rytoj išvarys iš namų. Būtume geriau išbėge, kaip kiti, tai nė to širdies skausmo nebūtų.

Ir taip ji vis graužėsi, bet dėdė ją labai greitai apramino. Grįždamas iš kaimo, jis buvo sužinpjęs, kaip tie, kurie bėgo į Vokietiją, su savo vežimais ir arkliais pakliuvo į ugnį. Palei Liepgrivių tiltą, kad įstrigo bėgantieji tarp dviejų ugnių, tai ne vienas vargšelis Minijoje prigirė, ir savo vaikus prigirdė, ir vežimus nugramzdino. Tenai, kaip vėliau sužinojome, žuvo keli šimtai mūsų žmonių.

Po to dėdienė pasidarė ramesnė. Tie pasakojimai ją didžiai paveikė. Vėliau ji jau džiaugėsi, kad nebėgom, kad nors visi namie esame.

Kažkodėl mūsų akimo gyventojų nevarė iš namų. Paliko ramybėje, nors tikros ramybės jau daugiau nebuvo.

O kareiviai banga po bangos ėjo. Alkani ir pavargę. Jie miegojo visur, po daržines, tvartuose, jų pilna buvo ir mūsų troboje. Dėdė ne iškenčia, atnešdavo šiaudų kūlį, išskleidavo ant grindų, tai jie taip ir nuvirsta, kietai užmigdami, savo milnėmis iš viršaus užsimetę.

Vėliau pradėjo eiti visiškai jaunikliai kareiviai. Tai tie buvo labai kariškai užsidegę. Dėdė mokėjo rusiškai ir, bendrai buvo tokio linksmo būdo, tai žiūri, jis jau ir šnekasi, juokauja su jais, klausia, ar jie užkariaus visus Prūsus, gi tie nesupranta juoko.

— Taip, taip, tėvai, mes tuojau grįšime iš Berlyno, — sakydavo. Po jų pradėjo pasirodyti senybo amžiaus kareiviai. Tie tai labiau siai išvarę, ir sunkiai pakęsdavo alkį. Pasipasakodavo kartais, iš kur kilę ir, jei nieks negirdi, sako:

— Čia jūs neblogai dar gyvenate, — o paskui prašo: — Matuška, davaj što nebudj pakušatj.

Pagailo ir dėdienei. Kad ir ruskis, vistiek žmogus — taria ji. Dar tebesiils ant šiaudų, o jau ji bulvių pilnus kiaulinius indus privirusi ir sako:

— Jei norite bulvių, valgykite, daugiau nieko neturiu.

Tie šokdavo, kaip katinai prie pelių, prie tų kiaulabulvių. Kitas net persižėgnodavo, prieš kąsdamas greitomis nuluptą bulvę.

Bulvių turėjome nemažai pasidėję, be to, dar dvi duobės žiemai buvo užkastos pakluonėj. Tai taip dėdienė vis neištverdavo ir pamai tindavo pervargusius ir išalkusius. Kartais dar ir pieno lašeliu pavilgydavo jų tą valgį, nes turėjome karvę.

Arklį, gaila, netrukus paėmė kareiviai ir nusivarė kartu su kitais. O tokia graži bėra kumelė buvo, tik trijų žiemų. Atrodė, kad širdį kas būtų kartu su ja ištraukęs.

(B us daugiau

Knyga priklauso saleziečių bibliotekos pedagoginės literatūros rinkiniui.

Kaina Cr 45,00

KNYGOŠ

KNYGOŠ

A VIOLAÇÃO DOS DIREITOS HUMANOS NA LITUÂNIA

Šiandien visi kraštai kalba apie žmogaus teises. O kas darosi Lietuvoje? Ar ten nepažeidžiamos žmogaus teisės? Todėl yra labai svarbu įsigyti šią knygą ir pažinti tikrąją dabartinės Lietuvos padėtį. Tai 124 puslapiai dokumentų, faktų ir įvykių. Ši knyga parašyta vietos kalba. Supažindinkime ir mūsų kaimynus ir draugus su mūsų tautos padėtimi.

Kaina Cr.50,00

MIKAS MAGONĖ

Šios įdomios knygos autorius yra mūsų visų gerai pažįstamas kun. Pranas Gavėnas. Visiems labai prieinama kalba autorius pasakoja jaunojo Miko gyvenimą ir nuotykius. Iš puslapio į puslapį skaitytojas susipažįsta su saleziečių darbu, jaunimo auklėjime su kumais ir pasisekimais. Knyga tinka jaunimui, bet ir „senimas“ nesigailės ją perskaityti.

TĖVAS JONAS BRUŽIKAS SJ

Kun. Bružiko gyvenimas gražiai aprašytas 180 puslapių knygoje. Turi gana daug iliustracijų. Visi, kas tik pažino Tėvą Bružiką — misijonierių, turėtų paskaityti tą knygą. Ypač įdomi jo jaunystė ir sunkus kelias į mokslą. Gražus pavyzdys jaunimui.

Kaina Cr. 30,00

CINQUENTENARIO - PENKIAS-DEŠIMTMETIS

Tai Brazilijos lietuvių istorija. Ši knyga turi būti kiekvieno čia gyvenančio lietuvių namuose. Pažinkime, kokia mūsų praėtis, kaip lietuviai kūrėsi šiame krašte. Daug įdomių prisiminimų ir nepaprastai didelis skaičius nuotraukų. Kiekvienas lietuvis čia ras pažįstamų. Tai 208 puslapiai pilni įvairiausių faktų. Iliustracijų užrašai ir dalis straipsnių yra vietos kalboje.

Knyga tinka dovanai ir lietuvių draugams brazilams. Pasinaudokite dar atlikusiais egzemplioriais; jų daug nėra, greit baigsis, o sekanti laida dar nepramatyta leisti. Kaina Cr.60,00.

Mokslo ant pečių nenešiosi...

Vakariniuose kursuose galima daug ko išmokti ir sužinoti

KAZYS MILERIS

Kanados valdžia su savo įvesta "Adult Education" programa duoda progos suaugusiems, kurie dieną dirba įstaigose ir įmonėse, vakarais lankyti mokyklas ir išmokti naujų dalykų bei praplėsti žinojimą savo mėgstamos srities. Mokyklose neužilgo vėl prasidės įvairūs suaugusiųjų kursai, kuriais tikrai yra verta visiems susidomėti. Už minimalinį keliolikos dolerių studento mokesį čia tave moko fotografavimo, keramikos, tapybos, audimo ir visokių amatų. Su geriausiaisiais mokytojais gali mokytis įvairiausių pasaulio kalbų, žurnalistikos, retorikos, buhalterijos ir tokių dalykų, kaip "karate" ir naujausių šokių.

Kažkodėl mūsų yra įprasta manyti, kad mokykla ir mokslas yra tik jauniems. Suaugusio visas dienos apšvietimas ribojasi vien tik laikraščio paskaitymu ir tuo, kas tą vakarą rodoma televizijoje. Televizijos liga susirgusios šeimos prie blykčiojančio ekrano ir pasikalba, ir palvago, ir pasnaudžia. Kodėl neatitrūkti vieną vakarą savaitėje nuo tos televizijos, kurioje daugiausia tematai limonadinio skonio komedijas, jau matytus filmus ir surežisuotas grumtynes. Ar neverta truputį dar palavinti savo senstančias smegenis, kurios dėl automatinių darbų dabar fabrikuose pradeda aprambėti. Jau esu lankęs daug visokių kursų. Praėjusią žiemą buvau paėmęs kursą, vadinamą "Public Speaking". Tą dalyką paėmiau ne dėlto, kad pretenduočiau į kalbėtojus, bet dėlto, kad mane visą laiką geri kalbėtojai žavėjo. Šito kurso baigimas manęs Krupavičium, Pakštu ar Matulioniu nepadare, bet dabar bent sužinojau, kas daro gera kalbėtoją.

Pradedama pasikalbėjimu

Pirmąjį vakarą studentams duodama vienam su kitu pasikalbėti, klausant ir atsakant į vienas kito klausimus. Paskum iš surinktų žinių viešai visai klasei pristatai savo kolegą, apibūdinamas jo asmenį. Tą patį ir jis padaro su tavimi.

Kitą vakarą jau eina pristatymo procedūra savo įsivaizduojamo vakaro paskaitininko. Pristatant nesikreipti ir nevardinti garbės stalo svečių, kaip pas mus kad įprasta, bet kreiptis tik į vieną tą vakarą pravedantį pirmininką. Apie pristatomą kalbėtoją gali kalbėti nedaugiau kaip pusantros minutės, pamint, kodėl čia bus kalbama šia

tema, šitai publikai, šituo laiku ir šito kalbėtojo.

Kitais vakarais jau duodamos namuose paruošti įvairaus pobūdžio kalbų temos — pasakojamosios, paraginamosios, įrodomosios. Naudojama ir kolegijos televizija, kurioje gali pats save pasiklaudyti ir pamatyti save rankomis mostikuojantį. Iš ant stalo išdėstytų kortelių atsiversti sau kalbos temą. Tau kalbant, kiti studentai kritiškai tave seka ir ant išdalintų lapelių žymi tavo pasirodymo įvertinimą. Iš jų tuos lapelius po savo kalbos pats susirenki. Ten randi pažymėta, kaip tu kitiems atrodei savo laikysena, gestais, veido išraiška, balso aiškumu, balso tono pakėlimu ir nuleidimu, ar tavo mintys buvo gerai išreikštos bei išaiškintos. Kalba bei paskaita yra komunikacija, tavo žinių bei idėjų perdavimas kitiems. Tos komunikacijos sėkmingumą nulemia trys pagrindiniai elementai: ką publika mato, ką ji girdi ir kas sakoma.

Išvaizda ir asmuo

Lengva yra patraukti publikos dėmesį iškiliosiomis asmenybėmis. Kai karaliai ir prezidentai kalba, visi klausosi. Ir jų kalbos nebūtinai turi būti pačios geriausios. Kai tenka skaityti W. Churchillio ar J. F. Kennedžio kalbų tekstus, pats pamatai, kad ten didžiausias žodžių ir sakinių kratinys. O tačiau jų kalbos ir posakiai ir šiandien yra visų kartojami. Sako, kad tik buvęs demokratų partijos kandidatas į JAV prezidentus sen. Adlai Stevensonas labai taisyklingais sakiniais kalbėjęs ir taip pat taisyklingai rašęs.

Mūsų laikraščių redaktorių vedamieji taipgi parašomi labai gražia ir taisyklinga kalba. Įdomu, kaip tai skambėtų gero kalbėtojo lūpose? Mano dėmesį yra atkreipęs kiek anksčiau buvęs CBS žiniu komentatorius Eric Sevareid, kuris kalbėdavo tikrai parinktais, trumpučiais ir labai daug pasakančiais sakiniais. Iš gero kalbėtojo reikalaujama ir geros išvaizdos — ne veido, bet laikysenos, apsirengimo, gestų ir manierų. Jis visą laiką turi turėti akių ryšį su auditorija. (Čia visi pradėjo skųstis, kad tai išblaško mintis ir susikaupimą). Kalbėtojo veido išraiška turi rodyti meilę kalbamam dalykui. Gestai turi pabrėžti sakomą mintį. Kairioji koja ir visas kūnas truputį palenkiamas priekin, rankoms pasirenkama sau įprasta poza. Savo apsirengimu stengtis neišsiskirti iš kitų, nenaudoti kokio kitus erzinančio manierizmo. Geri gestai, sako,

atstoja žodžius.

Girdimas ir suprantamas

Atvykęs į patalpas ar salę, kurioje kalbėsi, rask būdą pasitikrinti joje savo balso skambėjimą. Tavo paties reikalas yra patikrinti mikrofono ir garsiakalbių veikimą. Iš mikrofono nepadaryk sau lazdos, bet sau draugą, kuriam nori viską išpasakoti. Savo paruoštą kalbą reikia vis skirtingu balsu sau kelis kartus perskaityti ir išsirinkti iš to geriausiai tinkamą skambėjimą. Kalba yra žodžių ir frazių bangavimas, kuris vyksta skirtingu greičiu. Skambesio monotonijai išvengti, reikia karts nuo karto keisti balso tonaciją.

Kalboje ilgesnis atsikvėpimas duoda pačiam kalbėtojui atgauti kvapą ir besiklausantiems leidžia mintimis pasivyti kalbėtoją. Kalbėdamas taip pat turi dėti savo kalboj taškus ir kablelius. Numykimas ir baigiamojo žodžio užtesimas, padarant jį barzdotu, yra blogas kalbėtojo pažymys. Kalbant ypatingų įvykių atvejais, reikia prisitaikyti prie to įvykio nuotaikos.

Turi būti labai atsargus su humoru. Jis kitaip perduodamas. Čia negali būti skubotumo, nes humorui suprasti ir įsisavinti reikia daugiau laiko. Patartina vengti kitų kalbėtojų dažnai naudojamų formų bei pasisakymų. Stengtis būti nauju, kitokiu. Pabaigęs nesakyk publikai ačiū. Nėra už ką. Tegu jie tau dėkoja Lietuvių salėse garsinės sistemos dažnai būna blogos, nežinovų tvarkomos. Tad mūsų kalbėtojai dažnai turi kalbėti į švilpiantį mikrofoną ar pusėj kalbos dažnai pasijunta, kad aparatūra jau išsijungus. Kalbėtojo nebegirdinti publika visada pasidaro neberami, triukšminga.

Kalbos turinys

Paskaitininkui iš anksto reikia žinoti, kas bus tie, kurie tavo kalbos klausysis. Svarbu ir kiek žmonių klausysis, kas dar kalbės prieš tave ir po tavęs. Pasirinkta kalbos tema turi būti įdomi publikai ar tai grupei žmonių, kuriems kalbėsi. Parink ir gerai paruošk savo temos medžiagą. Dirbk antvalandžius ją paruošdamas, bet ne antvalandžius kalbėdamas. Kursantams lektorius pataria pirmiausia pasirašyti savo kalbą, persiskaityti ją kelis kartus, surašyti tos kalbos pagrindines mintis ant mažų kortelių ir po to numesti tą savo rašinį. Turint tokias korteles, galvoti tik apie pagrindines mintis, kurias nori dėstyti.

o ne tai, ką ant tų lapų buvai susirašęs.

Labai svarbi gera kalbos pradžia ir gera užbaiga. Ar esate pastebėję, kaip senosios kartos kalbėtojai, o ypač mūsų pamokslininkai, dažnai savo pamoksluose ir kalbose pradeda kartotis, bejieškodami gražaus užbaigimo?

Kalboje neminėti daug datų ir skaičių. Minėti juos tik ten, kur be jų negalima apsieiti. Žodžių ir sakinių pasirinkime visą laiką turi vyrauti pozityvumas. Vietoj "ir pagaliau jis nustojo gėręs" vartoti teigiamą pasakymą — "ir pagaliau jis pradėjo blaivininko dienas". Sako, kad niekada nepasimesi kalbėdamas, jei atminty išlaikysi 5 "k" kas, kada, ką, kodėl ir kur

Lietuvių kalbos

Atrodo, kad niekas taip ne mėgsta kalbų ir paskaitininkų, kaip mūsų išeivijos lietuviai. Paskaita yra labiausiai nemėgstamas programos punktas betkokio renginio. Kiti ateina specialiai pavėlavę, kad išvengtų paskaitos.

Ar žmonėms nusibodo vienu ir tų pačių kalbančiųjų veidai, visada tos pačios kalbų temos, ar mes dabar jau tiek išprusome, kad mums niekas nieko naujo nebegali pasakyti? Net ir šeimų šventėse nebegalima praveisti kad ir trumpos programėlės, nes mūsų amžinos jaunystės tėtukai ir mamytės, kaip kavalerijos arkliai, nekantriai trepsi kojomis, laukdami tik orkestro ir baro atidarymo. Kas ten scenoje jau bevyktų, jiems atrodo tik gero vakaro laiko gaišinimas.

Ar tikrai jau neverta per mūsų šventes išgirsti dar gyvųjų Lietuvos nepriklausomybės kovų liudininkų, kurių mes jau greit nebeturėsime, pasiklaudyti jauno lietuvio kultūrininko, kuris už daugelį mūsų daugiau žino, ar išgirsti apie tautos laisvinimo darbus iš tų, kurie toje srityje veikia? Man prisimena jau mirusios pedagogės ir visuomenininkės Iz. Matusevičiūtės pasakymas, kad mūsų šventės bei minėjimai su paskaitomis yra lyg ir lietuviškosios akademijos, kur mes turime progos tiek daug išmokti ir sužinoti.

Kasdien valgydami pyragą ir apkrovę save visokiomis materialinėmis gėrybėmis, pradėjome norėti ir visus lietuviškus renginius paversti vien tik šokiais ir stikliukų kilnojimu. Geras gyvenimas išlepino, ir mes, kaip tie senovės romėnai, benorime tik duonos ir žaidimų. . . Bet mes taip pat žinome, kad tuos išsilepinusius romėnus kiti pavergė ir sunaikino.

Tėviškės žiburiai

MŪSŲ ŽINIOS

SV. TĒVAS DEKOJA IR LAIMINA

Pabaltiečių Komitetas gavo tokį pranešimą:

São Paulo, 2 de janeiro de 1979

Exmos. Srs. Diretores do
COMITÊ PRO-JUSTIÇA DOS POVOS BÁLTICOS
ESTÔNIA, LETÔNIA E LITUÂNIA
Caixa Postal, 2940
SÃO PAULO

Esta Chancelaria solicitada pela Santa Sé vem manifestar a Vs. Exas, o grande apreço que teve o Santo Padre, o Papa João Paulo II, pelos votos enviados por ocasião de sua eleição e posse no Supremo Pontificado da Igreja Católica.

Como penhor de seu reconhecimento o Santo Padre lhes concede sua paternal bênção.

Atenciosamente,

CÔNEGO DÉCIO PEREIRA
Chanceler do Arcebispado de S. Paulo

P A D Ē K A

Trūksta žodžių kad išreikšti mano begalinį dėkingumą visiems draugams ir pažįstamiems, kurie įvairiais būdais stengėsi pareikšti savo užuojautą ir maldas, kad palengvintų mano kentėjimus ligoje, kurioje perkenčiau, vienu kartu, net dvi sunkias operacijas.

Dabar, sugrįžus į namus, man padeda sveikti tie prisiminimai, ta artimo meilės šiluma, kurią aš apturėjau per 35 dienas, gulėdama be lašo vandens nei lūpoms sudrėkinti, bet jausdama Jūsų maldas, kurių Aukščiausias išklausė ir sugrąžino man sveikatą.

Tad visiems, kurie parodė tokią artimo meilę ir draugiškumą, dar kartą dėkoju. Ir dabar aš meldžiuosi už Jus, kad Aukščiausias suteiktų visiems šiuose Naujuose Meteliuose daug geriausios sveikatos ir visokių gėrybių už Jūsų nuoširdumą ir artimo meilę, kuri yra didžiausia dovana šiame pasaulyje, daranti stebuklus ir sugrąžinanti net gyvybę mirštantiems.

Su meile ir pagarba,

Marija Čiuvinskienė

M I Š I O S

Vasario 10 d., šeštadienį, 19 val. šv. Kazimiero p-jos koplyčioj bus laikomos Mišios už a.a. J O N A D I M Š A 2-ry mirties metinių proga.

Visus pažįstamus kviečia ir už dalyvavimą visiems iš anksto dėkoja

Veronika Dimšienė

Vasario 11 d., sekmadienį, 17 val. šv. Kazimiero p-jos koplyčioj bus Mišios už a.a. U R Š U L Ė J O T E I K I E N Ė ir a.a. D O M I C E L Ė K A T I N I E N Ė.

Gimines ir pažįstamus kviečia ir už dalyvavimą iš anksto dėkoja

Ruošėjai

Lietuviškai kalbanti

Vyrų – moterų – vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

**HOMENS – SENHORAS
CRIANÇAS**

nuo 8 iki 12 val.

Av. Eulina, 99 – V Sta.
Maria (skersgatvis ties nr
2214, Av. Deputado Emílio
Carlos – B. do Limão)

nuo 14 iki 18 val.

Rua Quartim Barbosa, 6
(paskutinė stotis onibus
Vila Santista Bairro do
Limão)

Tel 265.7590

J. BUTRIMAVIČIUS

A D V O C A C I A

CIVIL – Inventário, Despejo, etc.

COMERCIAL – Falência, Concordata
Execução, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA – Imposto de Renda, ICM, IPI

KALBAMA LIETUVIŠKAI

ESCRITÓRIOS:

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 – Liberdade
Horário: Das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 – Vila Zelina
Horário: Das 19:00 às 21:00

DR. ALEKSAS KALINAUSKAS
DR. PAULO KALINAUSKAS
A D V O G A D O S

Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio, Processo
Crime, Processo Trabalhista, etc.

Rua XV de Novembro, 244 - 4º and. conj. 9
Tel. 37-8958

SUGRIŽO ESKURSANTAI

Vėlyvą šeštadienio vakarą sugrįžo iš Argentinos-Urugvajaus kun. J Šeš kevičiaus vadovauta ateitininkų ekskursija. Pailsėję, aprašys kelionės įspūdžius ir ML skaitytojams.

SKAUTAI STOVYKLAUJA

Sekmadienį išvyko į Atibaią būrys vaikų skautų vadovaujama vasaros stovykla. Tai pirmoji skautų stovykla lietuviškoj Atibajoj – LITUANI-KOJ.

CURSO DO IDIOMA LITUANO POR CORRESPONDÊNCIA

Informações

Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO SP

Kam rūpi

LIETUVA

jos LAISVĖ.

GEROVĖ

ir ATEITIS,

tam rūpi ir

LIETUVIŠKIEJI

REIKALAI.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chovas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones:274.0677 - (Res.274.1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

Aliança Litwana Brasileira de Beneficência
e Assistência Social

CGC 62.902.267/0001-21

ALIANÇA LITUANA BRASILEIRA DE BENEFICÊNCIA E ASSISTÊNCIA SOCIAL, cumprindo as determinações dos seus Estatutos Art.33º, convida os Senhores Associados para se reunirem em

Assemblea Geral Ordinaria

a realizar-se no dia 4 de Fevereiro de 1979, ás 16 horas na sede propria á Rua Lituânia, 67 - Moóca - nesta Capital, afim de deliberarem a seguinte ORDEM DO DIA:

- 1) - Abertura da reunião e leitura da Ata anterior;
- 2) - Relatório da Diretoria sobre as atividades da Aliança no período de 1978;
- 3) - Relatório da Tesouraria;
- 4) - Relatório e parecer da Comissão Revisora;
- 5) - Eleição da Diretoria, Comissão Revisora e seus Suplentes para o biênio de 1979/1980;
- 6) - Assuntos diversos da interesse da Aliança.

N O T A: A Diretoria será eleita por chapa com elenco completo. As chapas com assinaturas de consentimento dos candidatos tem que ser entregues á Diretoria atual até o dia 28 de Janeiro de 1979, para poderem ser apresentadas para votação.

Não havendo numero legal para a reunião, ficam os Senhores Associados convocados, desde já, para se reunirem em segunda convocação ás 16:30 horas no mesmo dia e local.

São Paulo, 18 de Janeiro de 1979.

A DIRETORIA
Jonas Antanaitis-Pres.

KVIEČIAMAS ORGANIZACIJŲ POSĖDIS

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės naujoji valdyba išsiuntinėjo Sanpaulyje visoms organizacijoms bei kultūriniam vienetai pakvietimą pasiųsti savo atstovus į BLB-nės Tarybos posėdį, kuris įvyks šio mėnesio 23 d. 8 val. vakaro Mookoje, rua Juatindiba 28, šv. Kazimiero parapijos patalpose.

Posėdžio tikslas: kartu aptarti Vasario 16-tosios minėjimo programą, IV. P.L. Jaunimo kongreso reikalus bei 1979 metų lietuvių kultūrinės veiklos planą. Todėl visos organizacijos bei kultūriniai vienetai kviečiami dalyvauti.

T. Ant. Saulaitis praneša
iš Čikagos:

KUN. PETRO URBAICIO, SDB, redaguota knyga "Petras Perkumas — idealo keliu" turėtų pasirodyti apie Velykas. Salezietis misijonierius Urbaitis, dirbęs Kinijoje ir šiuo metu esąs Brazilijoje, lankėsi Čikagoje prieš išvykdamas atgal į šv. Kazimiero parapiją Sao Paule. Jis kalbėjosi su kitų vienuolių vadovybėmis, ragindamas 1980 m. praveisti vaju, kuris sudomintų, o susidomėjusius paskatintų į dvasininkų pašaukimą. Petras Perkumas, anksti miręs klierikas, saleziečių šeimoje gerai pažįstamas (vienoje mokykloje Brazilijoje net yra koplyčios vitražas su to jaunuolio atvaizdu), galėtų būti tokia asmenybė, kuri jaunus žmones traukia į dvasinį pašaukimą.

Šio ML numerio

**GARBĖS LEIDĖJAI
ONA ir VINCAS KULIEŠIAI**

Jedviem gili padėka ir geriausi linkėjimai.

ML administracija

PLIAS PRANEŠIMAS

Pasaulio Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjungos — PLIAS, Brazilijos skyriaus, visuotinas narių susirinkimas įvyks šių metų vasario mėn. (fevereiro), 2 d., penktadienį (sexta feira), 20:00 val., — Lietuvių Sąjungos rūmuose, rua Lituânia, 67 Moóca, Telef.: 292-1434.

Darbotvarkė:

- 1) — Valdybos ir Revizijos komisijos rinkimai.
- 2) — Naujų narių priėmimas.
- 3) — Įvairūs reikalai.

Inž. Algirdas Idika
Pirmininkas

SVEČIAI IŠ ŠIAURĖS

VINCAS KULIEŠIUS su žmona **ONA JOTEIKAITE**, iš Čikagos, leisdami šiltas atostogas Brazilijoje, jau spėjo aplankyti savo pažįstamus, lietuviškas parapijas ir laikraščių redakcijas.

Vieną savaitę vasarojo prelatas P. Ragažinsko gražioje ir erdvoje vasarvietėje Peruibe. Ten vasarojo ir Julija Joteikaitė su savo vyru Juozu Galvão bei dukra Cecilija su savo prieaugliu.

Vincas Kalėdas atšventė Argentinijoje pas savo pusbrolius Mačiūsius ir jų dukrą, buvusią gražuolę Rosaryje. Dalyvavo Rosario 9 val. Kūčių Mišiose. Aplankė kleboną kun. Margį ir kun. Švedą, kuris aprodė jų gražiai įrengtas ir lankomas prie parapijos mokyklos sales.

Naujų Metų išvakarėse grįžo į S. Paulą. Vincas prisijungė prie

Joteikų plačios giminės ir sulauke N. Metų Zelinoje, taip gražiai ir iškilmingai Seselių salėje šv. Juozapo Bendruomenės surengtoje šventėje.

Sausio 14 dalyvavo V. Zelinos bažnyčioje lietuviškose pamaldose, kurias laikė šv. Kazimiero parapijos klebonas kun. Pr. Gavėnas.

Vincas ir Ona Kuliešiai aplankė **MŪSŲ LIETUVOS** redakciją, kur įsirašė į ML vieno numerio Garbės leidėjus. Juodu yra pakviesti ir į metinį Šv. Juozapo Vyrų Brolijos susirinkimą, kadangi jis yra tolimiausias tos brolijos narys.

Mielas skaitytojau,
ar jau užsimokėjai
ML prenumeratą?

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

**MŪSŲ
LIETUVA**

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Director responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanislao Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 210 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 1.000 kr.
Paskirto numerio kaina: 5,90 kr. Užuojaus ir sveikinimai nuo 100 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekims rašyti: "Stanislao Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai grąžinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kaitę ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiais redakcijai įteiktini neveliau kaip iki sekmdienio vakaro.